

Herstel van
bewegingsvrijheid
in 19 portretten

Orthopedium

Herstel van
bewegingsvrijheid
in 19 portretten

Orthopedium

fotografie
Inge Hondebrink
tekst
Annelies van Lonkhuyzen

Inhoud

Herstel van bewegingsvrijheid 5

Lien ten Bokkel Huinink 6

Hans Lensen 8

Ton Stenger 10

Neeltje en Rob Hurkmans 12

Stefan Coster 14

Matthijs Plomp 16

Edwin van Meerveld 18

Frank Tetteroo 20

Maartje Tan 22

Marja de Jager 24

Teus Visser 26

Gerda en Jan Gaemers 28

Geert van Paassen 30

Sjef van Hees 32

Joan Bogaard 34

Frank Bosma 36

Mark Booms 38

Ruud Boving 40

Cees Schuurmans 42

Colofon 44

Herstel van bewegingsvrijheid

In 2009 richtten we Orthopedium op. Een gespecialiseerde kliniek voor orthopedie, waar de patiënt echt centraal zou staan. Ons doel: topzorg bieden, efficiënt en met aandacht voor de persoon. Want we zijn ons ervan bewust hoezeer orthopedische klachten mensen in hun bewegingsvrijheid kunnen beperken, en hoe belangrijk het is dat die bewegingsvrijheid waar mogelijk wordt hersteld.

Klachten verhelpen, zodat mensen onbelemmerd kunnen leven: dáár zetten de medewerkers van Orthopedium zich dagelijks voor in. We vroegen fotograaf Inge Hondebrink om in beeld te brengen waar dat toe leidt. Ze portretteerde negentien mensen die bij ons zijn behandeld. Wij zijn trots en blij als we die portretten zien en de verhalen lezen. Dit is de reden dat Orthopedium bestaat!

Marcel Driessen en Jon Bruijn

Lien ten Bokkel Huinink

Aan haar tongval is te horen dat mevrouw Lien ten Bokkel Huinink (94 jaar) bijna haar halve leven in Nederlands-Indië woonde. 'Ik heb daar ook de oorlog meegemaakt, twee jaar Japanse gevangenschap. Omdat ik een van de fitste was, moest ik watertonnen tillen. Dat was erg zwaar en ik vermoed dat mijn knieën daar toch van te lijden hebben gehad.' Maar met knieprotheses loopt mevrouw weer zonder pijn. 'Dat is heerlijk. Het is voor mij belangrijk om zo zelfstandig mogelijk te zijn.'

Mevrouw Ten Bokkel Huinink was al op leeftijd toen ze meer en meer pijn kreeg bij het lopen. In beide knieën heeft ze nu een prothese, waardoor lopen geen pijn meer doet. 'Ik voel het nog wel als ik opsta uit een stoel, maar dat is denk ik artrose. Ach ja, wat wil je, het zijn de jaren. Ik ben heel blij dat het lopen goed gaat. Buiten loop ik wel met een stok of rollator, voor de zekerheid.'

Hans Lensen

Vorig jaar liep Hans Lensen zijn eerste marathon: de beroemde van New York. Terwijl hij zich hierop voorbereidde kreeg hij last van zijn knie. 'Ik wilde weten of ik door het vele lopen niets zou beschadigen en of er iets te doen was aan de klachten. De dokter zag het meteen: ik had gewoon steunzolen nodig!' Dit probleem was dus wel heel eenvoudig te verhelpen.

De marathon van New York werd een belevenis. 'Het is waanzinnig als je daar loopt met 60.000 mensen, door die imposante stad. Na dertig kilometer kom je over een brug heen, daarvoor moet je klimmen. Mensen houden op met praten en er is ook geen muziek meer; dan hoor je alleen al die voeten. Dat is genieten. Maar verder is een marathon vooral afzien: zwaar, maar dat vind ik wel gezond voor een mens. Ze hadden vooraf tegen me gezegd dat je de laatste kilometers vliegt, met de finish in het zicht. Nou, het was echt geen vliegen wat ik deed. Maar het was een topervaring.'

Ton Stenger

Hij was in training voor zijn 23ste Vierdaagse toen hij plotseling heftige pijn kreeg in zijn rechterheup. Uiteindelijk werd de heer Ton Stenger op 20 juli, de start van de Vierdaagse, geopereerd. 'Dat zou toeval kunnen zijn, maar ik heb zo'n idee dat het een grapje was van de dokter.' Hoe het ook zij, een jaar later liep hij alsnog die 23ste Vierdaagse. 'Zonder één probleem. Ik had hier en daar wel pijntjes, maar niet in mijn heup.'

Meneer Stenger kon met zijn pijnlijke heup al snel, na een week, terecht bij Orthopedium: 'En toen ik meldde dat het steeds moeilijker ging met lopen, werd de operatie vervroegd. Na twee maanden was ik geopereerd.' Met een heupprothese ging het algauw beter. 'Ik kan alles wat ik eerst ook kon. Bijvoorbeeld mijn boot schilderen, zittend op mijn hurken. Het is te merken dat de rest van mijn lijf 81 jaar is, maar die heup helemaal nieuw.'

Neeltje en Rob Hurkmans

Lopen werd steeds pijnlijker voor Rob Hurkmans, en later eveneens voor zijn vrouw Neeltje. Ook tijdens vakanties was dat een probleem, totdat ze terechtkwamen op het Griekse eiland Kos. 'Daar kun je heerlijk fietsen, en fietsen ging wél goed. Dus voelden we ons erg prettig op Kos en gingen we steeds terug.' Dat doen ze nog steeds twee keer per jaar. 'En onze zoon hoeft niet meer de koffers te sjouwen.'

Voor Neeltje Hurkmans zijn ondanks twee knieoperaties de klachten helaas nog niet helemaal verholpen. Maar zij heeft er alle vertrouwen in dat dit goed zal komen en haar man loopt met twee knieprothesen weer als een kievit. 'Ik ben geboren in 1944 en kreeg vanwege vitaminegebrek rachitis. Daardoor groeiden mijn benen krom; ik had enorme O-benen. Dat droeg later bij aan de slijtage van mijn knieën. Door die prothesen op een bepaalde manier vast te zetten, is meteen de stand van mijn benen gecorrigeerd. Moet je nagaan: toen ik 66 was, kon ik voor het eerst mijn knieën tegen elkaar krijgen! Ik doe weer van alles, geef voetbaltraining aan mijn kleinzoon, ik vind het geweldig.'

Stefan Coster

Toen hij achttien was maakte Stefan Coster (22 jaar) de overstap naar handbalvereniging Hellas, dat speelt in de eredivisie. Maar vanwege drie achtereenvolgende blessures aan zijn rechterknie kon hij daar nog niet doen wat hij graag wilde: zich verder ontwikkelen als handballer. Nu, enkele maanden na zijn derde knieoperatie, is Stefan weer volop aan het trainen. 'Ik weet niet hoe mijn knie zich houdt, maar in principe is hij gezond verklaard. Ik ga er in ieder geval vol voor.'

Tweemaal werd een knieband hersteld en eenmaal werd een deel van de meniscus weggehaald, en na iedere operatie volgde langdurige revalidatie. Regelmatig vroeg Stefan Coster zich af of het wel slim was om toch weer op hoog niveau te willen spelen. 'Maar zodra ik in het veld sta, is het fanatisme terug en ben ik de zware periode van daarvoor vergeten. Ik ben opgegroeid met handbal en ik heb nooit iets anders willen doen. Ik vind het een prachtig spelletje, ik hou van het teamspelen. Als ik vanwege mijn knie toch moet stoppen, zoek ik zeker een andere functie binnen het handbal; jeugdtrainer, bijvoorbeeld.'

Matthijs Plomp

Vijf jaar geleden – hij was 21 – werd bij Matthijs Plomp een agressieve vorm van lymfklierkanker ontdekt. Een zeer zware chemobehandeling van twee jaar volgde. Met het best mogelijke resultaat: de kanker verdween. Als bijwerking raakten wel Matthijs' heupbotten zwaar aangetast. Maar met één herstelde heup en een heupprothese kan hij eigenlijk alles weer doen. 'Ik heb een lieve vriendin en samen met mijn vader heb ik een eigen zaak. Ik heb een hartstikke mooi leven.'

Hij heeft marketing-communicatie gestudeerd, maar zit nu in de metaalbewerking. En ook dat doet hij met enthousiasme. 'We zijn specialist in kleine series en in precisiewerk, tot op de honderdste millimeter.' Matthijs Plomp voelt zich een bevoorrecht mens. 'Als je zo'n ziekte meemaakt, krijg je wel een bepaalde waardering voor het leven. Ook tijdens de behandelperiode vond ik het belangrijk om bezig te blijven en lol te maken. Zo ben ik opgevoed: niet zeuren, gewoon doorgaan. Het was niet leuk dat ik al zo jong een heupprothese moest krijgen, maar hij werkt perfect en ik ben er zuinig op.'

Edwin van Meerveld

‘Ik was 43, maar voelde me net een oude vent.’ Edwin van Meerveld, in het dagelijks leven docent aan de Haagse Hogeschool, heeft vocht in beide knieën; onduidelijk is hoe dit komt. Maar dingen die voor de meeste mensen vanzelfsprekend zijn, zoals traplopen of opstaan uit een stoel, kon hij door die knieën alleen met veel pijn en moeite. Enkele maanden geleden werd zijn ene knie geopereerd en langzaam gaat het daar beter mee. De tweede knie is over een tijdje aan de beurt; de hoop is dat Edwin ten slotte klachtenvrij zal zijn.

In een ander ziekenhuis kreeg hij de boodschap ‘leer er maar mee leven’, maar dat was voor Edwin van Meerveld niet bevredigend. Hij kwam bij Orthopedium terecht. ‘Daar kreeg ik snel een duidelijk verhaal.’ Tijdens een operatie werd onder meer beschadigd kraakbeen en het vocht in zijn rechterknie weggehaald. ‘De complexiteit van de aandoening maakt het herstel lastig, maar mijn knie is al veel minder pijnlijk. Mijn racefiets, die ik op een gegeven moment aan de kant moest zetten, heb ik weer tevorschijn gehaald.’

Frank Tetteroo

Van jongs af aan had Frank Tetteroo een slechte linkerknie; de kraakbeenaanmaak was niet goed. Op 49-jarige leeftijd kreeg hij een volledige knieprothese. 'Het was even spannend of ik weer fulltime zou kunnen werken als rij-instructeur. In dat beroep zit je veel in dezelfde houding, en na zo'n operatie is het juist zaak om beweging en rust af te wisselen. Maar het gaat prima; als ik wil, kan ik acht uur rijles geven op een dag. Dat doe ik dan wel met pauzes.'

Toen Frank Tetteroo zeventien was, is na een voetbalblessure zijn meniscus eruit gehaald. Men wist in die tijd nog niet dat de meniscus de schokdemper van de knie is. En Frank bleef stevig voetballen: wekelijks drie keer trainen en een wedstrijd. Hierdoor sleet het kraakbeen nog sneller. Acht maanden geleden werd de prothese aangebracht. 'Daarbij werd meteen mijn been rechtgezet, want door die knie was ik scheef gaan lopen. Door het rechtzetten heb ik nog wel pijn; juist bij relatief jonge mensen met sterke kuitspieren schijnt dat vaker voor te komen. Maar ik voel dat het per week wat beter gaat.'

Maartje Tan

Maartje Tan (17 jaar) is fanatiek in haar sport en ze speelde ook op landelijk niveau. 'Het is dat je je geld niet kan verdienen met hockey, anders zou ik liever stoppen met school.' Door een knieblesure was ze lang uit de running, en dat was een moeilijke tijd. Maar nu is ze weer aan het trainen. 'Het was voor mij heel belangrijk dat ik niet zou opgeven en er alles aan zou doen om terug te komen.'

Toen twee jaar geleden een kruisband losscheurde, hoopte Maartje Tan het te redden met alleen revalidatie; ze zou dan het volgende seizoen verder kunnen spelen. Maar dat lukte niet en ze moest zich alsnog laten opereren: een reconstructie van de voorste kruisband. Net toen ze na negen maanden weer volop kon gaan sporten, brak ze een voet. 'Ik vond het echt verschrikkelijk, maar je leert ook wel van zo'n tijd: dat er soms dingen gebeuren waar je niets aan kan doen en dat je er dan het beste van moet maken.'

Marja de Jager

‘Ik werk 32 uur per week en het is veel lopen, ik leg echt wel wat kilometers af op een dag.’ Haar werk als doktersassistent op de spoedeisende hulp werd door een pijnlijke knie moeilijk voor Marja de Jager. Na een operatie gaat het weer prima, en ze maakt er iets moois van. ‘Als mensen overstuur of in paniek binnenkomen en met een tevreden lach naar huis gaan, is mijn dag geslaagd.’

Na een gecompliceerde onderbeenfractuur elf jaar geleden, gaf haar enkel problemen. Dat werd operatief verholpen en eindelijk kon Marja de Jager weer aan sporten denken. ‘Ik wilde proberen of ik kon hardlopen en een tijd ging dat goed. Maar toen kreeg ik erge last van mijn knie.’ Aanvankelijk werd haar gezegd dat alleen het kraakbeen was beschadigd, maar bij Orthopedium werd al snel duidelijk dat ook de meniscus kapot was. Dat werd hersteld en nu zijn de ergste klachten over. ‘Wat ik bijzonder vind, is dat ik een dvd meekreeg met flitsen van de operatie. Je kunt precies zien wat er aan de hand is en wat ze gedaan hebben. Interessant!’

Teus Visser

Hij was beroepsmotorcrosser en behoorde tot de wereldtop. Dat is alweer even geleden, maar recentelijk deed Teus Visser opnieuw iets opvallends op de motor: hij reed drie maal de Dakar-rally. 'Het is moeilijk uit te leggen waarom dat zo mooi is. Je moet je in 21 dagen in totaal 10.000 kilometer door de woestijn heen knokken, constant met hoge snelheden. Er zijn geen wegen, je moet je eigen weg vinden en je eigen problemen oplossen. Dat geeft een kick.'

Teus Visser had in de loop der tijd verschillende blessures, zoals een gebroken enkel, een gescheurde kruisband en een beschadigde meniscus. 'Als topsporter heb je af en toe letsels en dan heb je snel de juiste hulp nodig. Topsporters herstellen sneller en trainen harder, maar ze willen ook wel eens te veel. Daarover kon ik goed overleggen met mijn dokter. Hij wist precies hoe ver ik kon gaan. Als ik bijvoorbeeld vocht in mijn knie had, keek hij even en zei dan: 'Doe deze week maar even rustig.' De volgende week was het: 'Hup, knallen!'

Gerda en Jan Gaemers

Vorig jaar zijn Gerda en Jan Gaemers maar liefst 133 dagen op de camping geweest. Gelukkig kunnen ze daar nu weer onbekommerd genieten en alle dingen doen die ze graag willen doen. Voorheen had mevrouw Gaemers erge last van haar schouder: 'Als ik bijvoorbeeld de was moest ophangen, maakte ik een sprongetje en trok zo de lijn naar beneden. Ik kreeg het allemaal wel voor elkaar, maar je moet niet vragen hóe.'

Het echtpaar Gaemers heeft samen vier gewrichtsprotheses: hij heeft twee heupprotheses en zij heeft een knie- en een schouderprothese. Binnenkort volgt haar tweede knie. Gerda Gaemers: 'Ik moet zeggen dat het pittig was om een schouderprothese te krijgen, het is een zware revalidatie, veel zwaarder dan bij een heupprothese. Maar ik heb geweldige hulp gehad van de fysiotherapeut en ik ben een eigenwijze: ik wil dingen zelf doen. Nu, een jaar na de operatie, kan ik eigenlijk alles wat ik in mijn goede tijd ook kon.'

Geert van Paassen

Geert van Paassen is gek op mountainbiken, wielrennen, skeeleren en schaatsen, liefst lange afstanden. Maar een geïrriteerde knie gaf daarbij steeds meer problemen. Hij kreeg een halve knieprothese. 'Ik ben zo verschrikkelijk blij met dat ding, ik kan alles weer voluit. Ik schaats zelfs beter dan ooit tevoren. Want door die irritatie trok ik mijn been te snel terug in de bochten, waardoor mijn afzet niet echt goed was.'

Lang geleden liep hij een meniscusblessure op en sinds die tijd had hij een lichte irritatie in de knie. Er kwam slijtage bij. 'Mede door mijn werk, ik zit in de loodgieterij. In dat vak leun je vaak zwaar op je knieën.' Tijdens de operatie bleef Geert bij bewustzijn. 'Ik wou wel weten wat de chirurg aan het doen was en ik vond het interessant. Als loodgieter zit ik zelf ook een beetje in het hakken, breken en zagen.' Door de manier waarop de prothese is geplaatst, is meteen de stand van de knie enigszins gecorrigeerd. 'Ook dat zorgt voor een betere afzet bij het schaatsen.'

Sjef van Hees

Sjef van Hees is van beroep opschepper: hij laadt met behulp van een machine uien en aardappels over van de schuur naar de vrachtwagen. 'Het is niet het mooiste werk dat er is, het kan heel stoffig wezen, maar ik vind het fijn. Iedere dag is anders, je bent veel buiten en je bent zo vrij als een vogel. Als ik een dag geen zin heb, huur ik iemand in.' Sinds hij twee knieprothesen heeft, kan Sjef zijn werk zonder klachten doen.

Op zestienjarige leeftijd brak Sjef van Hees bij een ongeluk een heleboel botten. Hij hield er een ander loopje aan over; scheef en met een klapvoet. Het belemmerde hem niet om altijd zwaar werk te doen, zoals vlees sjouwen in een vleesfabriek. Maar in een periode dat hij boer was, kreeg hij pijnklachten en die bleven toen hij zijn opschepbedrijf begon. 'Door dat loopje waren mijn knieën steeds slechter geworden. Op het laatst kwam ik soms na het werk kruiend binnen omdat die knieën zoveel pijn deden. Nu ik prothesen heb, is dat over. Ik had het veel eerder moeten doen.'

Joan Bogaard

Glas is een grote liefde van Joan Boogaard: 'De schoonheid van glas raakt me.' Vanwege lichamelijke klachten – door osteoporose en artrose – kreeg ze in de loop der jaren steeds meer beperkingen, maar ze is iemand die liever kijkt naar wat ze nog wél kan. En dankzij een gedeeltelijke knieprothese is dat duidelijk meer dan voorheen. 'Zo op de knieën zitten kon ik eerst absoluut niet.'

Joan Boogaard heeft door de osteoporose vaak iets gebroken, onder andere een heup, elleboog en knie. Hierdoor en vanwege pijnklachten was ze beperkt in haar mogelijkheden. 'Allerlei hobby's, zoals skiën, tennissen en vioolspelen, heb ik geleidelijk al opgegeven. Maar als het één niet kan, ga ik iets anders doen; zo zit ik in elkaar. Ik heb een brede interesse, dus ik vind altijd wel iets dat me boeit.' Maar haar knie bezorgde haar wel veel extra last. 'Dat is nu helemaal over.'

Frank Bosma

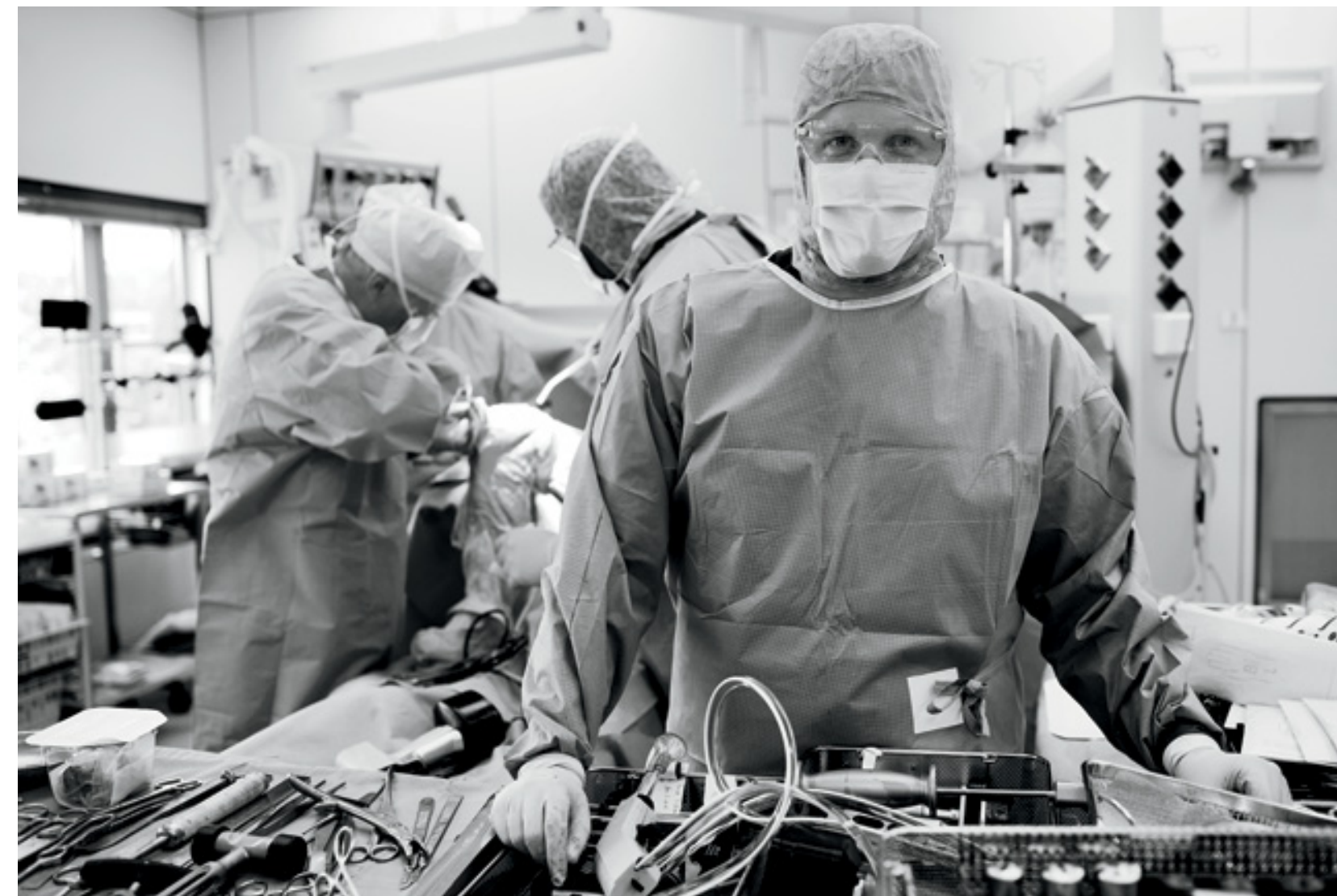
Het is bijzonder pijnlijk als je schouder uit de kom schiet. Frank Bosma kan erover meepraten, want hij maakte het zes keer mee. Tijdens een vernuftige operatie werd onder meer een stukje bot met daaraan een spier zó verplaatst dat die spier de arm netjes in de kom houdt. 'Ik wist niet of ook ijshockey weer zou lukken, maar dat was geen probleem. Anatomisch heb ik dan ook een betere schouder dan ik eerst had.'

Nadat zijn schouder drie keer tijdens het ijshockeyen uit de kom was geraakt en één keer door een val tijdens het motorracen, liet Frank Bosma zich opereren. De schouderbanden werden ingekort, maar zijn schouder raakte opnieuw uit de kom. Toen dat zelfs in zijn slaap gebeurde, was voor Frank de maat vol. Hij vond hulp bij Orthopedium. 'De ingreep die ik moest ondergaan gebeurt maar zelden en dan wil je graag dat een echte specialist het doet. Na de operatie had ik veel pijn en ik moest hard werken om mijn schouder weer goed te krijgen, maar nu ben ik er hypertevreden over.'

Mark Booms

Mark Booms is operatieassistent bij Orthopedium, maar kreeg door knieproblemen steeds meer moeite met het lange staan dat nodig is voor zijn werk. 'Iedere avond zat ik met mijn been omhoog op de bank; niet bepaald een leven voor een jonge vent. Op een gegeven moment vroeg ik me echt af of ik het op het werk wel vol zou kunnen houden. Maar nu sta ik hele dagen te werken alsof er niets aan de hand is. Ik ben van alle pijn en ellende af.'

Op zijn achttiende scheurde Mark Booms (31 jaar) bij het voetballen een kruisband in zijn knie. Het zou vaker gebeuren. Omdat het probleem steeds terugkwam en Mark veel pijn had, is een kruisbandreconstructie gedaan en de stand van het been gecorrigeerd. Zijn knie was aan de binnenkant namelijk erg versleten geraakt en dat veroorzaakte de pijn en irritatie. Tijdens de operatie is het onderbeen wat meer in een x-stand gezet, waardoor Mark nu het gezonde buitenste deel van zijn knie belast.

Ruud Boving

Door wat hij zelf stoerdoenerij noemt, liep Ruud Boving tientallen jaren door met een pijnlijke knie. Uiteindelijk was het kraakbeen in de knie verdwenen en was een prothese de enige oplossing. 'De operatie viel me erg mee. Na een half jaar stond ik alweer op de ski's, voor het eerst zonder pijn. En ik kan nu lekker met de hond wandelen in de polder; eerder kon ik dat alleen op de fiets doen.'

Inmiddels is Ruud Boving 69, maar toen hij 27 was scheurden bij een voetbalongeluk alle kniebanden aan één kant. Dat werd nooit echt goed behandeld en hij bleef tobben met zijn knie. 'Ik dacht: ik moet doordouwen, maar achteraf blijkt dat niet slim te zijn, want zo'n knie wordt steeds slechter.' Ondanks zijn leeftijd is Ruud nog aan het werk: hij verhuurt schepen voor allerlei doeleinden, zoals shows of feesten. 'Dat was lastig, want in die schepen zitten trappetjes en je moet aan boord kunnen stappen. Ik heb er geen moeite meer mee.'

Cees Schuurmans

Bij een ongelukkige val met de fiets raakte de schouder van Cees Schuurmans zwaar beschadigd. 'Mijn arm hing slap langs mijn lijf, ik kon nog geen kopje vasthouden.' Met verfijnde chirurgie werd de schade hersteld. 'Ik mag zeggen dat ik mijn dokter, mijn fysiotherapeut en mijzelf versted heb doen staan. De verwachting was dat het zeker een jaar zou duren voordat ik mijn arm goed zou kunnen bewegen, maar na een half jaar was het al zo ver.'

Als oud-marinier weet Cees Schuurmans dat je vaak meer bereikt als je niet stopt met oefenen zodra je pijn voelt. 'Het mag pijn doen; met die instelling ben ik gaan trainen. Ik wist dat het daardoor beter zou worden.' En dat klopte. Cees doet alles weer zoals voorheen, behalve zijn grote hobby pentjak silat. Hij beoefende die sport op hoog niveau, maar vindt dat nu te riskant voor zijn schouder. 'Soms moet je ergens een punt achter zetten. Voor mezelf oefen ik nog de bewegingen en verder ben ik gaan fitnessen. Ik geniet van het leven en ik ben heel blij met hoe ik hieruit gekomen ben.'

Colofon

Orthopedium is gespecialiseerd in het behandelen van klachten aan knieën, heupen en schouders. Doordat we ons volledig hierop toelagen, kunnen we de best mogelijke zorg bieden. We werken met orthopeden die ieder op hun eigen gebied zeer ervaren zijn en die gebruikmaken van de nieuwste technieken en materialen.

Kwaliteit staat in alles wat we doen voorop. Dat betekent voor ons ook dat we goed luisteren naar onze patiënten en dat we zorgen voor een efficiënte bedrijfsvoering, zodat mensen snel bij ons terecht kunnen. Onderzoek en behandeling vinden plaats in onze eigen kliniek in Delft. Ingrepen waarvoor een korte ziekenhuisopname nodig is, gebeuren in het Vlietland Ziekenhuis in Schiedam.

fotografie

Inge Hondebrink

tekst

Annelies van Lonkhuyzen

vorm

Robbert Zweegman

Een uitgave van Orthopedium,
januari 2012

Orthopedium

Olof Palmestraat 20

2616 LS Delft

088 008 84 44

info@orthopedium.nl

www.orthopedium.nl

Orthopedium

Orthopedium is een kliniek die is gespecialiseerd in het behandelen van orthopedische klachten. Dit boekje geeft een impressie van het werk dat we doen. Of liever gezegd: van het resultaat daarvan. Negentien portretten tonen waar het bij Orthopedium om draait.